

CLEVELANDSKA AMERIKA
IZHAJA V TOREK IN PETEK.

NAROČNINA:	\$2.00
Za Ameriko.....	\$2.00
Za Evropo.....	\$3.00
Za Cleveland po pošti.....	\$2.50
Poumenje številke po 3 centi.	

Dolgi brez podpisa in očitnosti se ne sprejemajo.

Vsa pisma, dopisi in denar naj se posilja na:

CLEVELANDSKA AMERIKA,
8119 ST. CLAIR AVE. N.E.
CLEVELAND, O.

EDWARD KALISH, Publisher.

LOUIS J. PIRC, Editor.

ISSUED TUESDAYS AND FRIDAYS.

Read by 15,000 Slovenians (Krainers) in
the City of Cleveland and elsewhere. Ad-
vertising rates on request.

TEL. GUY, PRINCETON 1885

Entered as second-class matter January
5th 1909, at the post office at Cleveland, O.
under the Act of March 3, 1879.

No. 84 Tuesday Oct. 20. 1914.

Kapitalist v vojni.

Iz nemške knjižice, ki je izšla pred nedavno časom pod naslovom "Mammonearchen II.", posnemamo naslednjo črtico o posledicah velike bitke pri Waterloo proti Napoleonu I.

Ravno takrat, ko so se vrstile v Evropi največje politične in državne premenbe, je bil prišel poglavar bandne firme Rotšild do največje veljave. Cesar Napoleon I. je bil pobegnil z otoka Elbe in se je postal na celo francoske armade, da si zavaruje krono in prejšno oblast. Evropa je zadržala in narodi kakor vladarji so se v vsi naglici pripravljali, da bi se ustavili Napoleonu.

Pred vsem je manjkoval denarja. Skoro petdeset milijonov krov so Rotšildi takrat posodili Pruski in drugim z njih zvezanimi državami. Vladarji so se borili proti Napoleonu s topovi in s puškami. Rotšild pa se je boril proti njemu z denarjem in borili so se z jazo, zakaj povratek cesarja Napoleona z Elbe je bil napravljen debel križ čez vse njihove finančne račune in je spravil vse njihovo ogromno premoženje v največje nevernost. Nekaj dñij je kazalo, da propada tisač Rotšilda, največja denarna velesila tistega časa.

Rotšild je igral "va banque", vse je stavil na eno karto: ali zmaga na s Prusko, Avstrijo, Rusijo in Angleško ali pa propade z njimi vred. Seveda je treptal in ko je videl angleško armado ki se je pripravljala za odločilni boj, je hitel tja, da bi s nekega precej visokega grica opazoval bojevanje. Tisti Rotšild, ki mu je postal slabo, če je videl kri zaklani kure, je skočil razburjenja gledal grozno krvoprelitje. Na eni strani Napoleon, na drugi strani maršala Wellington in Bluecher, vmes pa Rotšild; med stotisoči vojakov za svoje milijone tresoci se ždovski bankir.

Napoleona je v tej bitki pri Waterloo zapustila sreča. Njegova usoda je bila odločena, le predno je napravil zadnji obupni juriš, predno je še poslal cvet svoje armade, gardo, v ogenj. Prej kakor Napoleon, Wellington in Bluecher je spoznal Rotšilda, kam se je obrnila sreča. Med tem, ko je boj še trajal, je Rotšild zapustil bojišče z zavestjo, da je Napoleon premagan in izgubljen. Kakor kak vojskovodja je spregledal, da zadnje Napoleonove rezerve niso v stanu vplivati na izid bitke in v tej zavesti se je spomnil drugega bojišča, na katere je bil Rotšild eden največjih bojevnikov, spomnil se je — borze. Z bojišča, kjer so ležali v kri ranjenci in mrlje, je Rotšild hotel na bojišče, kjer se bijejo nič manj strašni boji.

Rotšild je z bojišča jezdil v Ostende. Jezdil je kar mogoče hitro, sreča polno veselja, kakor ga more občutiti le človek, kadar ve, da ga dohití nekaj izrednega. Iz Ostenda se je hotel Rotšild peljati čez morje na Angleško. Toda na morju je bil veliki vihar in noben kajtan ni hotel Rotšilda prepe-

ljati. Samo par trije vožnje pri mirnem morju je od Ostenda do angleškega obrežja toda grozoviti vihar je oplasiš vse kapitane. Rotšild je ponujal 500, 1000 in več frankov tistemu, ki ga prepelje, a nihče ni hotel poslušati njegovih obupnih prošenj.

Napold se je dobil hraber mlad mož, ki je bil pripravljen tevgati svoje življenje. Zahvalil je, naj plača Rotšild njeni, ozroma njegovi ženi 2000 frankov v zlatu, pa takoj in naprej, če je poginem v morju, naj ima vsaj moja žena kaj od tega.

Sla sta na morje in srečno prestala vihar ter dospela na angleški breg. Naslednje jutro je stal stari Natan Rotšild zopet na svojem mestu, na londonski borzi. A kako je izgledal! Lici so bilo upadla, kolena so se mu tresla, oči so bile izbuljene, slab in bolan je bil, kakor da se je v eni sami noči posural za mnogo let.

V velikanskih horzni dvoranji je vladala razburjenost. Prišla so prva poročila z bojišča in ta poročila so javljala, da je maršal Bluecher poražen, vojvodo Wellingtona pa da je Napoleonova garda uničila. Ali je bilo to res? Nihče ni mogel te vesti potrditi, a šla je od ust do ust in zbegala vse navzoče. Vsi pogledi so bili obrnjeni na Rotšilda, saj je vsa borza vedela, da je vsem svojim premoženjem angažiran pri Napoleonovih nasprotnikih, da pomeni Napoleonova zmaga uničenje Rotšilda.

Rotšilda prepadenost je borzijancem več povedala kakor vse govorice in na borzi je zavladala groza. Kurzi so začeli padati, kmalu so padali že vsakih deset minut in ko se je naposled razvedelo, da Rotšild po svojih agentih sam papirje prodaja in da jih prodaja celo za slepe cene, takrat je nastala splošna panika. Kakor da bi bila vsa borza zblaznila, tako so se vedli ljudje. Vsak je hotel svoje vrednotne papirje prodati in najmočnejše in najboljše banke so se začele majati. Ko je tako vse pokalo in propadal, ko se je zdelo, kakor da je prišel sodni dan in londonski borzo, ko je Rotšild slonel kakor onemogel in na smrt pripravljen ob zidu, takrat se je v teh prostorih enemu človeku srce smejal — to je bil stari Natan Rotšild. On je edini na ceri borzi vedel, da je Napoleon premagan in zguobljen. Med tem ko je sam po svojih oficijskih agentih papirje prodajal, jih je po tajih agentih kupoval. Dobival jih je za nizke cene, dobival jih je za slepe cene, dobival jih je napolaston in kaor so na eni strani zbegani ljudje od minute do minute zguobljali, tako je od minute do minute raslo Rotšildovo milijonsko premoženje.

Sele naslednji dan je prišel v London vest, da Bluecher in Wellington nista bila premagana, ampak da sta zmagala in Napoleonova uničila. Rotšild je to sam z žarečim obrazom razglasil na borzi. Posledica je bila, da so se začeli kurzi hitro dvigati in da so kmalu narasli do nevrjetne visocine. Tedaj je začel Rotšild prejšnji dan za nizke cene kupljene papirje prodajati in je tem tokom 24 ur zasluzil nad 30 milijonov krov.

Takrat je nastal pregovor: Združene države so pri Waterloo pa zmagale, dobček pa je spravil Rotšild.

Strah nad Parizom.

Drugi dan, t. j. v pondeljek okoli četrte ure popoldne se je prikazal drug nemški zrakoplov nad Parizom. Vsi smo bili vznemirjeni, toda prave panike ni bilo. Mudil sem se ob obrežju reke Seine, ko se je prikazal ta zrakoplov, ki je plijul proti zapadu nad zvoniki Notre Dame. Na vsakem cestnem voglu so gledali ljudje skoro celeno proti nebu. Toda za večino onih, ki so opazovali zrakoplov, je bil po mojem mnenju pojaz zrakoplov le kot nekakva predstava v cirkusu. Kam voriti. Ne vem, zakaj.

Nekaj delihšen mož je prihadel iz neke gostilne na bulvarju. Znami francoski avijalik. Peguod, pravijo, da je bil celo v drugi pa pol kožarcu pive. Neko dekle mu vzame daljnogled iz rok in ga naravnoma proti nebu. "Ah, c' ne pas Prussiens!" Ah, to n'zo Prusi! reče. To so naši francoski zrakoplovi.

No torej, kje so bili francoski zrakoplovi, da bi varovali Pariz med nemškimi stroji? Ce bi Parizani vedeli, kaj so delali Francosci, tedaj bi z veseljem dovolili, da Nemci ves dan letajo nad njih glavami. Časopis je o zrakoplovih skoraj ničesar ni poročal. Kje so bili? Vršili so važno nalogo. Mudil so se na fronti francoske vojske, ki se je tedaj pravkar zbirala, da zadrži dva milijona in pol Nemcov, da ne planejo hrapomo v Nemev. Od jugo-vzhoda so prihajali Nemci, in prebivalci so pričeli bežati. Pariz je bil v resnicu v nevarnosti. Ves strah od leta 1870 se je vrnil v spomin prebivalcem. Že smo v duhu uživali pse in mačke v slovene v živalskem parku. Štatistika kaže, da je Parizu rojenih vsek teden 680 otrok, in tekmo obleganja leta 1870 je umrlo 80 procentov teh otrok, ker niso imeli mleka. Strašni tedni so bili torej za matere zadnja dva tedna mesece avgusta, in bende so vse ki so mogle, na delo.

Nemški zrakoplovi vslužili nemške armade so povzročili silen ropot v zraku, dajali so s gnateljicami metalne bombe. Vse to se pri francoskih zrakoplovih ni godilo, ker niso bili tako bežasti kot Nemci. Njih zrakoplovi so malo videli od vojske. Bili so skriti za četami sovražnika, dovolj oddaljeni, da jih niso zadeli streli. Opazovali so vse: kako Nemci spremjamajo pozicijo, kako vozijo nove čete na bojišče. Pluli so nad celo Belgojo, ustavili se nad vsako vasjo, šli so v Nemčijo, opazovali železnicne reke in mostove, dovolj niso iztaknili vsega, vedeli za vsak armadni zbor in

(Konec prihodnjic.)

SEVERA'S Gothard Oil.

(Severova Gothardsko Olje).

Severova
Gothardsko Olje
se visoko priporoča
kot zelo uspešno
mazilo za zdravljenje
revmatizma,
obistne boli,
bolečin v kostih, nevralgije, krčev,
oteklin, okorelosti v vratu, sklepih
in mišicah in enakih neprilik,
zoper katere se priporoča mazilo.

Cena 25 in 50 centov. V vseh lekarnah.

SEVERA'S TAB-LAX.

Siadkorno odvajalo.

Za otroke in odrasle.

Cena 10 in 25 centov.

Severa's MEDICATED SKIN SOAP

(Severova Zdravljivo Mleko).

Za otroke in odrasle.

Cena 25 centov.

Neprodaj so v vseh lekarnah. Vedno zahtevajte Severova Pripravko.

Ako vas lekar kar ne more zadoliti, naročite jih od nas.

W.F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Anton Kolar Jr.

CAFE CARNIOLA - SLOVEN. GOSTILNA.

3222 Lakeside Ave.
DOBRA POSTREŽBA Z NAJBOLEJŠIMI
PIJAČAMI IN SMOKAMI.

Zgorenja slika predstavlja našega dobro znanega rojaka izdelovalca DOMAČEGA PRISTNEGA VINA. Pošiljam vino po vseh Združenih državah. Cena po dogovoru. Samo fino domače garantirano vino.

JOHN MEDEN,

1063-65 EAST 61st STREET,
CLEVELAND, OHIO

Ne kupujte premoga.

Dovolite, da vam zastopnik plinove družbe razloži, kako po ceni lahko rabite naravni plin pri vaši družini.

In nikdar ne boste kupili več premoga.

Ne kupujte nadalje premoga.

Oprostite se trdega dela — rabite naravni plin.

Telefonirajte ali pišite na naš "Business Dept." za informacijo.

THE EAST OHIO GAS COMPANY

Superior Ave., Opposite Hollenden Hotel
Cleveland, Ohio

Main 4368

"New Business" Dept.—Central 1924

Čistenje in likanje oblek.

DOBRO DELO.	NIZKE CENE.
Moške obleke	\$1.00
Moške suknje	\$1.00
Jopiči	.50c
Ženske kiklje	.50c
Ženske dolge suknje	.50c
Ženske obleke	.50c

The DAMM DRY CLEANING Co.

Cont. 739-W 1574 E. 55th ST. East 2024

A. J. DAMM, poslovodja.

J. S. Jablonski,

Slovenski fotograf

612 St. Clair Ave.

414 Broadway

Izdaje slike za ženitve in drudinske slike, otroške slike, po najnovnejši modi in po nizkih cenah. Za \$3.00 vrednostnih slik (en ducat), naredimo eno veliko sliko v naravnih velikosti zaston.

VSE DELO JE GARANTIRANO.

JOSIP ŽELE,

SLOVENSKI pogrebni zavod, zalogah pohištva, pečij in barv. Kočije in avtomobili za poroke, krste in druge prilike.

6108 St. Clair Avenue.

Se priporoča narodnim Slovencem za naklonjenost in podporo! Postrežba vedno točna in poštena.

Tel. Princeton 1835-L.

FRANK ČERNE,

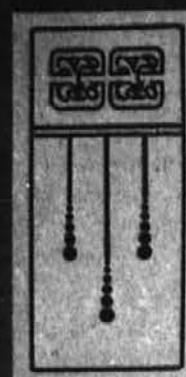
SLOVENSKA TRGOVINA

S FINIMI URAMI, DIAMANTI, GRAMOFONI, SREBRNINO IN ZLATNINO.

6034 ST. CLAIR AVE.

Kadar želite kupiti dobro uro in drugo zlatnino, Columbia gramofone, plošče v vseh je

NEVESTA Z MILIJONI.

(Nadaljevanje romana "Graf Monte Cristo" in nadaljevanje romana "Vladar sveta")

Spisal Al. Dumas.

Poslovenil L. J. P.

Pologoma pa se Ralf pomiri. Najbrž Dantes ni ničesar omenil Everett, kajti njegov nastop proti Ralfu se prav nič ni spremenil. Drugače pa je bilo z Buhtingom. Iz pogledov tega moža je Ralf zdaj pazil opazil znanje strasne skrivnosti. Toda mogoče se je pa tudi motil. Ralf je smatral, da je nezaupnost Buhtinga napram njemu najbolj nevarno orežje za njegove načrte. To nezaupnost je moral Ralf odstraniti. Vse njegove misli so se morale sedaj združiti na to, da opisuje Richarda, ki je bival v Toledo, kjer sleparja, ki bisi rad po kritici priplastil zaupanje Everettu.

Ko pride Ralf opoldne v pismo, je bil popolnoma iniren. Mr. Everett, ki je zgodaj zjutraj odšel in se pravkar vrnil, je povedal, da ga je zopet napadla srčna bolezнь in obljubil je na prigovarjanje Mr. Everettu, da bo poklical zdravnika, če se mu zdravje ne boljša. Toda Ralf je bolj skrbel, kateri je Everett hodil. Mr. Everett se je znal tako skrivo odtegniti pisarni, da nihče ni vedel, ali je v uradu ali ne. Zato je Ralf sklenil, da ga sam vpraša.

"Veliko hodite na spréhod, strije," je reklo. "To je prav. Vidim, da vam spréhod prav dobro denejo. Bolj zdravi in mlađi ste postali."

"Kaj ne!" odvrne star prijazni gospod nekoliko v zadregi, ko se prisijeno smieje. "Spréhod mi res koristijo."

"Tudi meni je zdravnik nasvetoval spréhod," reče potem Ralf. "Ali ne bi šla skupaj?"

"Gotovo!" odvrne Everett, toda zadrega se ga poloti in hitro začne nekaj iskati med papirji.

"Skrivnost je!" si misli Ralf. Toliko pa je bil prepričan, da Dantes tudi z Everettom še ni o ničemur govoril. Tako je počel Ralf kot vedno na horizontu. Toda njegov pogled je imel nekaj iskajočega, nemirnega. Vedno je gledal okoli sebe, če bi kje Dantesa opazil, in poskuševal se je peljal k nekemu policijskemu uradniku, katerega je dobro poznal, opsal mu je starca in mu ponudil veliko svoto denarja, če zve, kje stanuje.

Da, kazen se je začela. Ralf je bil nemiren, nezaupljiv, prestrašen.

Dopoldne istega dneva sta sedeli Eliza in Jeaneta na malem balkonu, ki je imel razgled na vrt. Zastori so bili potegnjeni navzdol, da ste dekliki sedeli v prijetni senci ter uživali mirnih jutranjih zrak.

Govorile ste o toletah, ki bi jih nosile pri večerni zabavi. Prirediti so nameravali namreč ples z maskami z gotovimi mejam; oblike bi morale biti vse italijanske noše iz srednjega veka. Prav starim gospodom pa je bilo dovoljeno priti na ples v ohlapnih in komodnih oblekah italijanskih menihov. Pričakovali so pa mnogo gostov, kajti zabava pri Mr. Buhtingu ni bila pogosta, in nihče, ki je dobil povabilo, ni hotel zamuditi te prilike. Tudi je bilo dovoljeno nositi maske, toda le do enajstih ure.

Eliza in Jeaneta sta sklenile, da nastopite obe kot Leonori, kajki jih je orisal Goethe v svojem "Tasso". Sklenili stete, da se tekmo zabave ena od druge ne loči. Proti koncu zabave pa ste se hotele preobleči in Eliza bi predstavljala Benečanko. Jeaneta pa Albanko. Mr. Buhting je želel, da nastopi Eliza pri nočnini zabavi tako krasna in ljubka kot je le močce.

Ko je bilo vprašanje o obli-

kah gotovo, ste pričeli dekliki govoriti o posameznih gostih.

"Mislim, da kapitan Petov se bo posebno dobro postavil," reče Jeaneta. "Na svoji zunanjosti ima itak nekaj italijanskega."

"Res je," odvrne Eliza ravnuščno. "On ima sploh lepo zunanjost. Sicer mi njegovo duševno obzorje ne ugaja, toda v splošnem je kapitan Petov, kar pravijo ljudje — lep mož."

"Tebi ne ugaja duševno obzorje Petova. Ali veš, srček, da te v New Yorku smatrajo sploh kot bodočo nevesto Petova?"

Eliza o tem še nikdar ni slišala. Prebledi in bojadljivo počeda Jeaneto.

"Kdo je to rekel?" vpraša lahko.

"Včeraj sem slišala," odvrne Jeaneta, "in sama sem se záčudila."

Eliza pogleda na vrt, potem pa zapre oči in vzdihe:

"Ah, sedaj še razumem. Ne ljubica, Ralf Petov ne more postati nikdar moj mož. Nekaj je, kar me sili od njega pratič. Toda kaj me on briga."

Nasprotno, ker me dražiš z Petovom, pa te jaz lahko podražam z don Alfonzom. Pritožil se je pri meni, da ga kar trpeti moreš. Kadar pride v najino sobo, pa beži proč."

"Bežim — jaz?" zakliče, vsa rudeča v obraz. "Ah!"

"No, ne bodi sentimentalna. Ali ne misliš, da bo Alfonzo jaka lep pri današnjem plesu, n. pr. kot benečanski plemenitnik? Uganila sem njegovo skrivnost. No, twoje oči ga bodo poiskale med stoterimi drugimi. Toda sveta nebesa — kaj sem storila!"

"Kaj pa je?" vpraša Jeaneta vsa v skrbeh.

"No, glej, taká norica sem," odvrne Eliza žaljivo. "Don Alfonzo mi je razdel skrivnost svoje maske edino pod pogojem, da tebi ne smem ničesar povedati, in sedaj sem njegovo nekaj iskajočega, nemirnega. Vedno je gledal okoli sebe, če bi kje Dantesa opazil, in poskuševal se je peljal k nekemu policijskemu uradniku, katerega je dobro poznal, opsal mu je starca in mu ponudil veliko svoto denarja, če zve, kje stanuje."

"Kaj ne!" odvrne star prijazni gospod nekoliko v zadregi, ko se prisijeno smieje. "Spréhod mi res koristijo."

"Tudi meni je zdravnik nasvetoval spréhod," reče potem Ralf. "Ali ne bi šla skupaj?"

"Gotovo!" odvrne Everett, toda zadrega se ga poloti in hitro začne nekaj iskati med papirji.

"Kaj ne!" si misli Ralf.

Toliko pa je bil prepričan, da Dantes tudi z Everettom še ni o ničemur govoril. Tako je počel Ralf kot vedno na horizontu. Toda njegov pogled je imel nekaj iskajočega, nemirnega. Vedno je gledal okoli sebe, če bi kje Dantesa opazil, in poskuševal se je peljal k nekemu policijskemu uradniku, katerega je dobro poznal, opsal mu je starca in mu ponudil veliko svoto denarja, če zve, kje stanuje.

Da, kazen se je začela. Ralf je bil nemiren, nezaupljiv, prestrašen.

Dopoldne istega dneva sta sedeli Eliza in Jeaneta na malem balkonu, ki je imel razgled na vrt. Zastori so bili potegnjeni navzdol, da ste dekliki sedeli v prijetni senci ter uživali mirnih jutranjih zrak.

Govorile ste o toletah, ki bi jih nosile pri večerni zabavi. Prirediti so nameravali namreč ples z maskami z gotovimi mejam; oblike bi morale biti vse italijanske noše iz srednjega veka. Prav starim gospodom pa je bilo dovoljeno priti na ples v ohlapnih in komodnih oblekah italijanskih menihov. Pričakovali so pa mnogo gostov, kajti zabava pri Mr. Buhtingu ni bila pogosta, in nihče, ki je dobil povabilo, ni hotel zamuditi te prilike. Tudi je bilo dovoljeno nositi maske, toda le do enajstih ure.

Eliza in Jeaneta sta sklenile, da nastopite obe kot Leonori, kajki jih je orisal Goethe v svojem "Tasso". Sklenili stete,

da se tekmo zabave ena od druge ne loči. Proti koncu zabave pa ste se hotele preobleči in Eliza bi predstavljala Benečanko. Jeaneta pa Albanko. Mr. Buhting je želel, da nastopi Eliza pri nočnini zabavi tako krasna in ljubka kot je le močce.

Ko je bilo vprašanje o obli-

merava," reče Buhting, ko je prebral pismo. Dovolimo ji njenje želje. Storila bo vse, da ostane nepoznana."

"Torej ti slutiš vzroke?" vpraša Eliza začudena.

"Da, otrok moj. Toda nerad govorim o tem, ker bi se prav lahko motil."

Eliza pa vzame kartico z imenom Mr. Buhtinga, napiše hitro nekaj vrstic, zapečati in nese slugi, ki je čakal na odgovor. Potem se pa vrne na balkon.

Tam dobi Alfonzo, ki stoji poleg Jeanete. Kakor vedno, tudi sedaj ni prišlo do pravega pogovora med obema. Jeaneta plete kot bi od pletenja zaviseča njena smrt in življenje. Alfonzo pa ji tupasem nekoliko ponagaja. Z viteško uljnostjo poljubi roko Elizi in ji želi dobro jutro. Potem pa potegne iz svoje listnice malo listič in ga izroči Elizi. Bilo je pismo njegove sestre Inez. Eliza čita pismo.

"Kako neskončno mi je žal, da Inez ni prišla z vami, Alfonzo," vzklikna potem. "Kako bi se veselila!"

"Kaj 'hočemo'!" odvrne Alfonzo. "Staristi so hoteli enega izmed nujnih imeti pri sebi. Povedal sem jim takoj, da bo Inez v New Yorku bolj dobrodošla kot jaz. Toda mati je ni hotela spustiti od sebe. In govoriti so pričeli tudi, da namerava oče z Inez potovati v Meksiko..."

"O tem tudi Inez piše," zakliče Eliza. "No, tam bo dobila nekega kapitana Treporta," pristavi srečljaje. "In ker je baje kapitan Treport precej prijazen mož, mislim, da Inez ne bo čutila dolgačja."

Tudi Alfonzo se zasmije, kajti razumel je šalo.

Potem se pa Eliza obrne k Jeaneti in ji reče:

"Glej jo, kako je pridna. Kakko se ti sutek roka! Samo na delo misliš, ljubezen ti pa v srcu gori, l'ce ti žari, pa nič ne govoriš. Jeaneta, kaj nič ne misliš, da bom te obnašanje nesramno!"

Ko je Eliza ponovno omenila ime Alfonza, je Jeaneta zopet zarudela in obrnila se je proč, da zakrije svojo zadrgo.

"Kaj pa te ne bom marala?" reče Eliza nagajivo.

"Ti me ne boš marala?" zakliče in roke se ji povesijo.

"Gotovo," odvrne Eliza.

"Nekoga dne se bom poročila, in potem te ne trpm več v svoji bližini, kajti prenevarna bi bila. Da, isti dan se moraš poročiti kot jaz."

"Nikdar," odvrne Jeaneta. "Če me spodiš se vsem na tvoj prago."

"Toda ti me boš še nesrečno naredila ljubica," reče Eliza.

"Ločiti se morava vsečeno enkrat. In ćeboš tako kot si sedaj, pa ne bo dolgo trajalo, da pride do ločitve. Svojeglava si razdražena, molčeca. Ali misliš, da bom te obnašanje dolgo prenašala?"

Jeaneta strmi v svojo prijateljico kot bi lastnim ušesom ne vrejla. In Bog ve, kaj bi še sledilo, da ni prisel sluga kličat Alfonza, in da ni Eliza takoj kajko kajti začudila.

"Jaz ne bom nikdar žena," odvrne Jeaneta, ko glavo še bolj sklone. "Jaz ostanem vedno pri tebi."

"Kaj pa te ne bom marala?" reče Eliza nagajivo.

"Ti me ne boš marala?" zakliče in roke se ji povesijo.

"Gotovo," odvrne Eliza.

"Nekoga dne se bom poročila, in potem te ne trpm več v svoji bližini, kajti prenevarna bi bila. Da, isti dan se moraš poročiti kot jaz."

"Nikdar," odvrne Jeaneta. "Če me spodiš se vsem na tvoj prago."

"Toda ti me boš še nesrečno naredila ljubica," reče Eliza.

"Ločiti se morava vsečeno enkrat. In ćeboš tako kot si sedaj, pa ne bo dolgo trajalo, da pride do ločitve. Svojeglava si razdražena, molčeca. Ali misliš, da bom te obnašanje dolgo prenašala?"

Jeaneta strmi v svojo prijateljico kot bi lastnim ušesom ne vrejla. In Bog ve, kaj bi še sledilo, da ni prisel sluga kličat Alfonza, in da ni Eliza takoj kajko kajti začudila.

"Jaz ne bom nikdar žena," odvrne Jeaneta, ko glavo še bolj sklone. "Jaz ostanem vedno pri tebi."

"Kaj pa te ne bom marala?" reče Eliza nagajivo.

"Ti me ne boš marala?" zakliče in roke se ji povesijo.

"Gotovo," odvrne Eliza.

"Nekoga dne se bom poročila, in potem te ne trpm več v svoji bližini, kajti prenevarna bi bila. Da, isti dan se moraš poročiti kot jaz."

"Nikdar," odvrne Jeaneta. "Če me spodiš se vsem na tvoj prago."

"Toda ti me boš še nesrečno naredila ljubica," reče Eliza.

"Ločiti se morava vsečeno enkrat. In ćeboš tako kot si sedaj, pa ne bo dolgo trajalo, da pride do ločitve. Svojeglava si razdražena, molčeca. Ali misliš, da bom te obnašanje dolgo prenašala?"

Jeaneta strmi v svojo prijateljico kot bi lastnim ušesom ne vrejla. In Bog ve, kaj bi še sledilo, da ni prisel sluga kličat Alfonza, in da ni Eliza takoj kajko kajti začudila.

"Jaz ne bom nikdar žena," odvrne Jeaneta, ko glavo še bolj sklone. "Jaz ostanem vedno pri tebi."

"Kaj pa te ne bom marala?" reče Eliza nagajivo.

"Ti me ne boš marala?" zakliče in roke se ji povesijo.

"Gotovo," odvrne Eliza.

"Nekoga dne se bom poročila, in potem te ne trpm več v svoji bližini, kajti prenevarna bi bila. Da, isti dan se moraš poročiti kot jaz."

"Nikdar," odvrne Jeaneta. "Če me spodiš se vsem na tvoj prago."

"Toda ti me boš še nesrečno naredila ljubica," reče Eliza.

"Ločiti se morava vsečeno enkrat. In ćeboš tako kot si sedaj, pa ne bo dolgo trajalo, da pride do ločitve. Svojeglava si razdražena, molčeca. Ali misliš, da bom te obnašanje dolgo prenašala?"

Jeaneta strmi v svojo prijateljico kot bi lastnim ušesom ne vrejla. In Bog ve, kaj bi še sledilo, da ni prisel sluga kličat Alfonza, in da ni Eliza takoj kajko kajti začudila.

"Jaz ne bom nikdar žena," odvrne Jeaneta, ko glavo še bolj sklone. "Jaz ostanem vedno pri tebi."

"Kaj pa te ne bom marala?" reče Eliza nagajivo.

"Ti me ne boš marala?" zakliče in roke se ji povesijo.

"Gotovo," odvrne